

het visserijblad

Vrijdag 18 juli 1975 — Nr. 29

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELSKAAI 30, OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

Het quoteren van de schol en tong en de uitvaartregeling

In Holland schijnt men al veel verder gevorderd dan bij ons bij de wettelijke regeling van de aanvoeren van schol en tong.

Bij ons is er nog geen enkel officiële regeling getroffen en we kunnen voor het feit komen te staan, dat er een plots volledig verbod is, op tong en schol nog te gaan vissen.

Dat de door de techniek vastgestelde normen, aanleiding zullen geven tot een enorme chaos zowel bij ons als bij anderen, is een feit. We zijn van in de aanvang overtuigd geweest van de enorme moeilijkheden welke daardoor zullen ontstaan en van het faillissement van talrijke reders, die financieel zware lasten af te dragen hebben.

Voor die redenen alleen, was de gemakkelijkste, dus minst ingewikkelde regeling, het verbod bepaalde visgronden gedurende bepaalde tijdstippen van het jaar te verbieden voor elkeen en de 12 mijlszone ook in voege te brengen voor alle vaartuigen boven de 50 Br. T.

Men is er over heengegaan en zal er moeten naar terugkomen.

In afwachting dat bij ons de maatregel wet wordt, is vorige week in Hoiland een wettelijke regeling in voege getreden, waarover Cees Combee in de IJmuider Courant van 3 juli het volgende schrijft :

De kottersvissers zien het niet meer zitten. Ze voelen zich ernstig in hun bestaan bedreigd. De regelingen van het Produktschap voor Vis en Visprodukten, die 7 juli van kracht worden voor de visserij op tong, worden zonder meer als waardeloos gekenmerkt. Ze houden in, dat het maken van overweekse visreizen op tong verboden is en dat er in een vier-wekelijkse periode door een kotter slechts twee weken op tong mag worden gevestigd. De eerste veertien dagen mogen de schepen met een even nummer uitvaren en in de tweede periode de kotters met een oneven nummer. Alle schepen zullen nog deze week door het produktschap van een nieuw letterteken worden voorzien. Voor de Katwijkse kotters worden dat oneven nummers.

Jaap Ouweland, secretaris van de Katwijkse Vereniging van Schipperseigenaren, met een verbeterd trek om de mond : «Ze denken in

Den Haag, dat dit de oplossing is. Ik meen van niet. De stemming onder de vissers — je hebt het zelf hier in Katwijk en IJmuiden kunnen waarnemen — is tot het nulpunt gedaald. Begin van dit jaar hebben ze in Den Haag gezegd : «Als jullie ja zeggen tegen de quotering, dan kunnen jullie rustig varen onder de paraplu van de regering». Tot nu toe hebben we die paraplu nooit boven ons hoofd gevoeld. We zijn verdaagd van de drop in de regen».

MAATREGEL

Even is Ouweland stil. Hij rommelt wat in een stapel officiële papieren op zijn bureau en krijgt via de telefoon wat vragen te verwerken van vissers, die danig in de knoei zitten. Dan komt het eruit : «Ik weet een uitstekende maatregel om de zaak weer gezond te maken. We zitten voor het feit, dat er van de ongeveer vijfhonderd kotters, die de Nederlandse visserij rijk is, de helft moet afvallen. Er zijn genoeg eigenaren, die hun schip van de hand willen doen. Ze moeten er echter wel een acceptabele prijs voor krijgen. In het Opvang- en Saneringsfonds heeft de minister van Landbouw en Visserij momenteel zo'n 30 miljoen gestort. Wanneer hij dat bedrag nu eens opvoerde tot f 300 miljoen, dan waren we in één slag uit de grootste narigheid. Op dit moment ontvangt een reder, die een schip uit de vaart neemt 700 gulden per ton. Dus als hij een kotter van 200 Ton heeft 140.000 gulden. Dat is geen bedrag. Temeer niet omdat er op vele schepen grote hypotheeken rusten. De bank neemt trouwens met zo'n afvloeiingsregeling beslist geen genoegen en zegt tegen de eigenaar die bij zo'n instelling zwaar in het

(Vervolg blz. 2)

UITGAVE VAN

« HET VISSERIJBLAD »

HET VISSERIJBLAD zal tengevolg van het betaald verlof op vrijdag 25 juli en vrijdag 14 augustus niet verschijnen.

De resultaten van de markten van die weken zullen op 1 augustus en 21 augustus weergegeven worden en in het NIEUWSBLAD VAN DE KUST op vrijdag 25 juni verschijnen.

IJsland breidt territoriale grenzen uit tot 200 mijl !

ENGELSE EN WEST-DUITSE PROTESTEN ! GAAN WE NAAR EEN NIEUWE VIS-OORLOG ?

De IJslandse regering heeft op dinsdag 15 juli bekend gemaakt dat zij vanaf 15 oktober de territoriale grenzen zal uitbreiden van 50 tot 200 mijl.

Dit staat in een verordening gepubliceerd door het Ministerie van Visserij, verordening die genomen werd op druk van de betrokken visserijsector in IJsland en na beloften die in de vorige kiescampagne werden afgelegd. Het zal dus vanaf deze datum verboden zijn aan alle buitenlandse schepen om nog in de 200 mijlzone vanaf de IJslandse kusten te vissen. Het was de minister zelf die dit op een perskonferentie mededeelde. Gezien men in IJsland zelf wel het revolutionair karakter van deze maatregel aanvoelde, voegde de minister er aan toe dat de IJslandse regering bereid is over deze resolutie aan tafel te gaan zitten met de landen die aan de visserij op IJsland belang hebben.

Niettegenstaande het principe van de territoriale grenzen in Genève aanvaard werd voor een uitbreiding tot 200 mijl, is er nog geen overeenkomst wat de rechten van de oeverstaten in die uitgebreide zone betreft. Zal het om absolute rechten gaan wat de visvangst betreft, of slechts om voorkeurrechten voor de oeverstaat ?

Een nieuwe kabeljauwoorlog ?

Er is een zeer grote kans dat er een nieuwe kabeljauwoorlog uit breekt zo IJsland inderdaad met geweld tracht de verordening voor verbod van visvangst binnen de 200 mijlzone te doen eerbiedigen. Inderdaad heeft de Engelse trawlerfederatie reeds laten weten dat ze geen notitie zal nemen van de IJslandse verordening. Dit gebeurde reeds heden dinsdag zelf. Heden woensdag 16 juli ging er dan een officieel protest uit van de West-duitsse regering die evenmin de eenzijdige deklaratie van IJsland wenst te aanvaarden. Dit alles laat voorzien dat, zo intussen

geen besprekingen naar een voor deze landen voldoening gevende oplossing op gang komen, we terug in een visserijoorlog zullen zitten met een voor IJsland zeer moeilijke opgave gezien de uitgestrektheid van de zone waarin de kleine overheidsvloot nu zou moeten optreden. In dit verband mogen we zeker ook wel de recente verklaring van Kissinger aanhalen waarin hij onder meer op het bandeloos arrogant optreden wees van vele ontwikkelingslanden, die zonder rekening te houden met internationale tradities en reglementatie, hun eigen wil aan anderen trachten op te dringen. Wat in het bijzonder IJsland betreft, zal het hier zeker terug gaan schermen met de bescherming van de visstapel en het feit dat de IJslandse economie op de visvangst aangewezen is. In dit verband wijzen we er op dat IJsland, met betrekking tot bescherming van visstapels, onlangs nog geweigerd heeft de beslissing van de Noord-Oost Atlantische Commissie te aanvaarden die dit land een beperkt vangstkontingent voor de haring oplegde. We menen eerder dat IJsland heel eenvoudig de visserij voor eigen profijt wenst te behouden en hiervoor zelf de rechten van de landen met een traditionele visserij in de IJslandse wateren te negeren.

Het is duidelijk dat overleg altijd beter is dan een oorlog, maar alles komt ten slotte er op neer tot waar IJsland bereid is de traditionele rechten van de buitenlanders tegemoet te komen en of ze anders even bereid is zich zelf beperkende vangstkota op te leggen opdat de vis zou kunnen uitzwermen in de Atlantische Oceaan en de Noordzee. Anderzijds stelt zich de vraag wie zich het recht mag toeëigenen wateren binnen om het even welke zone buiten die internationaal vastgelegd, als de zijne te aanzien. Niettegenstaande België nog slechts een gering aantal IJslanders bezit, is de aanvoer van deze schepen, relatief gezien toch nog altijd belangrijk. Hopen we maar dat onze regering zo spoedig mogelijk contact opneemt met de IJslandse regering om de Belgische visserij op IJsland voor minstens een zeer lange tijd veilig te stellen.

HET QUOTEREN VAN SCHOL EN TONG EN DE UITVAARTREGELING

(Vervolg van blz. 1)

krijgt staat, blijf maar doorvissen. De bank incasseert dan altijd nog de contractueel vastgelegde vijftien tot twintig procent van de besomming.

Zou een eigenaar bijvoorbeeld een miljoen krijgen, dan zou er zeker onder de Katwijkse reders geen bezwaar bestaan om het schip van de hand te doen. De meeste nieuwbouwkotters zijn gebouwd met de helft eigen geld en de helft van de bank. Zo'n kotter kost toch altijd nog twee tot twee en een half miljoen".

TERUGGANG

Er kan bepaald niet worden gezegd, dat de Katwijkse kottervloot de laatste jaren onstuimig is gegroeid. Verre van dat. Er is van een flinke teruggang sprake. In 1964 telde men nog 120 schepen en nu een goede veertig en het hoogste motorvermogen is 1350 pk. De laatste twee jaar zijn er negen nieuwe kotters van stapel gelopen. Ze dienden ter vervanging van verouderde vaartuigen. In Urk heeft men de zaken veel fors aangepakt. Die vloot telde in 1964 slechts tien Noordzeekotters en nu honderd. Datzelfde is het geval met Den Helder en de Zuid. En... in die nieuwe schepen van Urk en Den Helder plaatste men motoren van 1800 tot dik 2000 pk. Er kan dus beslist niet worden gesteld, dat de Katwijkers de hoofdschuldigen zijn van de overbessing, zoals wel eens van Urker zijde wordt gesuggereerd. Bovendien zitten die Urker vissers meestal financieel heel wat zwaarder dan hun Katwijkse collega's. Er zijn daar de laatste jaren schepen gebouwd, die voor negentig en zelf honderd procent gefinancierd werden.

BANKEN

Wanneer men met insiders spreekt, zijn de banken mede schuldig aan de debacle in de visserij. Ze hebben toen het nog betrekkelijk goed ging, maar kredieten beschikbaar gesteld. Soms alleen op vertoon van het trouwboekje waarop de namen van maar liefst twaalf kinderen prijken. De schipper-eigenaar kon dus met eigen familie varen en daardoor behield de bank een greep op heel het inkomen. Nog een sterk, maar volgens ingewijden, waar verhaal doet de ronde. Iemand met een eigen bezit van 17.000 gulden wilde een schip laten bouwen. Daar stapte de bank niet in. Hij kreeg geen hypotheek. Het zou, zo werd hem duidelijk gemaakt, wat anders zijn als hij een huis als onderpand had. Goede raad was duur. Uiteindelijk kocht de kotter-reder een huis van 100.000 gulden waarop hij weer naar de bank en de nieuwbouw van een kotter werd zonder enige bezwaar gefinancierd. Op dit moment gaan de banken nog niet over tot harde maatregelen. Wanneer ze wel zouden toeslaan zouden er heel wat faillissementen in de visserijsector vallen. Voorlopig wordt nog genoeg genomen met die vijftien tot twintig procent van de besomming. Beter een half ei, dan een lege dop zal men denken. Wel zitten die banken met smart te wachten op een nieuwe aflossingsregeling met garantie van de regering. Het is bekend, dat minister Van der Stee be-

zig is met een regeling die de termijn van aflissing van tien op twintig jaar brengt.

HELFT ER UIT

Ouwehand staat niet alleen in zijn zienswijze over dat O. en S-fonds. Ook de schippers-eigenaren Cees Haasnoot (KW 24), Huig Groen (KW 32 en 57) en Johan Haasnoot (KW 111) zijn het van harte met hem eens.

Ze noemen, dat de enige mogelijkheid om zo snel mogelijk uit de problemen te komen. Groen: «De helft moet eruit, anders gaan de goeie rederijen ook nog ten gronde. Door de quotering van de vangsten. Men moest dat eens inzien in Den Haag. Er zijn al heel wat schepen, die zichzelf niet meer kunnen bedruipen. Momenteel vaart misschien wel zestig procent van de kottervloot niet rendabel. Met de huidige O. en S-regeling schieten we niets op. Als een eigenaar z'n schip uit de vaart neemt krijgt hij een dusdanig lage uitkering, dat hij nog voor flink bedrag de boot ingaat. Het beste zou men de afgevoerde schepen beschikbaar kunnen stellen voor de ontwikkelingslanden. Als men aan de eigenaar bijvoorbeeld een miljoen gulden uitkeert en men laat er voor 300.000 gulden aan verbouwen om ze geschikt te maken voor de visserij in die landen, dan helpt men drie «vliegen» in een klap: de reders de werven en de ontwikkelingslanden. Nu stelt men immers toch ook gelden beschikbaar voor de bouw van nieuwe schepen voor de ontwikkelingslanden».

Het uitoefenen van twee weken tongvisserij en twee weken schol of rondvis is wel mogelijk, maar het legt geen zoden aan de dijk. Bovendien vreest men dat de bemanningen er geen genoeg mee zullen nemen. Er zijn schippers geweest, die het hebben geprobeerd, doch de resultaten waren verre van gunstig. Ronduit een flop. Een weekreis schol leverde 18.000 gulden op en een weekreis rondvis slechts 11.000 gulden. Om rendabel te varen moet de opbrengst zo'n 25.000 gulden zijn en... dan schiet er voor de eigenaar nog nauwelijks wat over

KNELPUNT

Schipper-eigenaar Cees Haasnoot: «Het grootste knelpunt zit in het verbod om verweekse reizen te maken. Stel nu voor: we varen maandag naar de visgronden en dinsdag begint het te stormen, zodat we moeten gaan liggen steken. Wat moet er dan gebeuren? In het najaar komt dat vaak voor. We'k besluit dient de schipper dan te nemen? Het is zeer wel mogelijk met een fikse bries te vissen, doch dan worden er wel mensenslevens aan gewaagd als er, ondanks de elementen, toch nog een verantwoord besomming moet worden bereikt. Er zullen schippers zijn, die zeggen we gaan steken of we lopen een haven binnen. Doch anderen, die financieel heel moeilijk zitten, zullen door blijven gaan met vissen. De bemanning zien zij niet meer staan. Voor hun oog doemt de berg schuld op. Dus varen, varen maar, want we moeten zaterdag binnen zijn en proberen een goede besomming te maken. Zoiets wordt door de huidige maatregelen sterk in de hand gewerkt. Daarom is de enige oplossing het O. en S-fonds opvoeren tot 300

miljoen gulden. Je zult eens zien hoeveel eigenaren hun schip van de hand doen als ze 1 miljoen gulden of in verhouding van hun schip een wat lagere schadevergoeding krijgen».

«FEEST»

Jaak Ouwehand ziet alle narigheid van nabij. Als secretaris van de Vereniging van Schippers-eigenaren.

Hij is nog blij, dat de situatie in Katwijk gunstiger is, dan in andere visserijplaatsen. Toch meent hij, dat het «feest» nu pas gaat beginnen. Tot en met 30 juni is er net zoveel tong gevangen als in het eerste half jaar van 1974, namelijk 6100 ton. Dus er was nog weinig financiële pijn. Voor de komende zes maanden blijft er echter nog maar 3100 ton over, vorig jaar was dat 8000 ton. Die 3100 ton zijn met het aantal schepen van nu zo weggevestigd en... dan moet er rekening mee worden gehouden, dat er de komende weken nog zo'n vijf kotters met een motorvermogen van 1800 tot 2000 pk van de werven komen.

Nadrukkelijk zegt Ouwehand ten slotte: «De helft van de kotters moet uit de vaart worden genomen maar dan moet men wel met die groten van 1800 tot 2000 pk beginnen en deze bij de sanering niet buiten sluiten, zodat alleen de kleine schepen de dupe worden. Zolang die «moordenaars» nog leven gaat alles gewoon door. Drie kleine schepen van 500 ton richten lang niet zoveel kwaad aan als één grote van 2000 pk. Die drie halen lang niet uit de zee, wat die ene grote presteert. De regering zal met doelbewuste maatregelen moeten komen en niet met lapmiddelen, zoals nu. Daar schieten we niets mee op. De vissers worden er de dupe van. Wanneer er tweehonderdvijftig schepen moeten afvloeien zijn er zo'n dertienhonderd man mee gemeoid. Dat is een trieste zaak. Ook voor hen zal een oplossing moeten worden gevonden. Er zijn momenteel al heel wat vissers die van boord stappen als ze een zekere baan aan de wal kunnen bemachtigen. We zitten momenteel in het schip en zullen moeten varen tot het tij keert. Voorlopig zie ik de toekomst somber in. Toch zal het licht wel weer eens gaan schijnen. De vissers zijn standvastige lui en hebben meer moeilijke tijden meegemaakt zoals in de dertiger jaren en tijdens de oorlog».

EEN ONLOGISCHE REDENERING

De redenering van de heer Ouwehand kunnen we in het geheel niet bijtreden.

Men heeft als reder steeds maar willen groter schepen en groter motoren inbouwen met visserijmethodes welke onvermijdelijk naar een catastrofe moesten leiden. Zowel de Hollandse reders, als de banken die de meest gemakkelijke zijn als de Hollandse regering zijn foutief en hadden reeds jaren geleden de Hollandse vloot boven een bepaalde brutotonnage niet mogen laten uitgroeien.

In België is het alleen het aantal eenheden in 2 jaar fel verminderd maar ook de tonnage, niettegenstaande een verbeterde techniek maar in gematigde vorm werd uitgebouwd.

Nu wil men zonder kleerscheuren het van de FEOGA of de Hollandse regering hebben. Elkeen is be-

wust van de grote moeilijkheden welke ons te wachten staan.

In België moet men ook saneren. Maar hier kan het op basis van een vloot, welke nog voor meer dan 30 t.h. verouderd is.

En wat meer is, toelating geven om schepen die in Frankrijk en Holland of Engeland afgeschreven zijn, te kopen, zou tijdelijk dienen verboden te worden.

Om de beurt gaan vissen, is geen oplossing.

De kapitalen zijn er, de noodzakelijke afschrijvingen, de verzekering, het onderhoud en wat met de bemanning.

Waarheen moet die afgevoerd?

Of is er nog bemanning te veel? Zoals we hierboven hebben geschreven, is de gevolgde methode om onze visgronden werkelijk te beschermen en de voortplanting te bevorderen, verkeerd.

We begrijpen niet waarom de techniekers dat niet willen inzien.

Het is ons bekend dat er in september van vorig jaar op de internationale bijeenkomst voorstellen in dien aard zijn geweest, maar...verworpen.

En dat noemen we: spijtig. In het belang van de ganse visserij gemeenschap, sluit bepaalde visgronden gedurende de paaltijden aldaar.

Sluit de visserij voor schepen van 50 Br. Ton en meer binnen de 12 Mijlszone. Verbied volledig de industriële visserij en bestem de vsmeeifabrieken voor andere doeleinden, want niet alleen de Belgen Hollanders, Franssen, moeten het gelag betalen, ook de andere Europese naties en vooral de Noren, Denen, Zweden en Russen hebben fout aan de huidige toestand.

Maar dan moet elkeen niet van zijn eigen egoïstisch standpunt vertrekken maar wel van dat van het algemeen belang.

En omdat te bereiken is er krachtdadig nodig en dient niet Europees gedacht maar gehandeld.

P. Vandenberghie

DE DENEN EN HUN VERBLIJF TE OOSTENDE

Men schrijft ons

Dat Zeelieden en vissers wanneer ze andere havens aandoen, er graag eens een uitstapje doen, is algemeen bekend. Dat ze eens huzen van plezier bezoeken, is ook niets nieuws.

Maar dat ze hun schepen vele dagen in de vissershaven laten liggen en door schuimers ganse nachten naar bepaalde inrichtingen in stad worden geloodst om achteraf hun agent tienduizenden te moeten zien betalen, gaat over zijn hout.

Op de H. Baelskaai zijn er bodegas of clubs, waar het er deftig aan toegaat. Maar sommige belanghebbende reders, loodsen ze 's avonds en ganse nachten veel verder tot hun ged meer dan verteerd, op is.

Zal dat niet verkeerd uitdraaien. Waar men in Holland weggelopen is omdat men beweerde dat ze hun netten hadden doorgesneden, zouden het misbruik dat sommigen van hen hier maken, wel eens andere gevolgen kunnen hebben.